

forekommer mig, at man er gaaet meget radikalt frem fra Regeringens Side. Det er med Hensyn til § 7, hvor man forbyder Fangsten af Laks, Ørred, og Forel i de to Maanedes, November og December, fuldstændig. Jeg indrømmer naturligtvis, at det er de Maanedes, hvor de paagældende Fisk gaar op for at lege, men det er ogsaa mange Steder de eneste Maanedes, hvori man fanger dem. Man etablerer dog ikke den Regel med Hensyn til Sildefiskeriet, at man ikke maa fange dem, naar de komme ind til Kysten for at lege, thi saa fik man slet ikke nogen Sild, og hvis man vil anvende denne Regel her paa Laks og Ørred, vil man i alt Fald i mange Tilfælde slet ikke faa nogen. Jeg kan bekræfte af Erfaring, i hvert Fald med Hensyn til den Na, jeg har Kendskab til, at det er næsten udelukkende i November og December, at disse Fisk fanges. Men det er muligt, at det ikke kan nytte noget at gøre Indvending imod det, og jeg indrømmer naturligtvis, at det har den Fordel, at det er de Maanedes, hvor Fisken gaar op, og kan man frede dem i de Maanedes, vil Fiskeriet naturligtvis have Nytte deraf, det benægter jeg ikke. Men det forekommer mig, at man dog kunde overlade det til disse Vandløbsretter at tage noget Hensyn til de lokale Forhold, hvor der kunde være nogen Grund dertil. Et lille Punkt maa jeg endnu tillade mig at nævne, thi det forekommer mig ogsaa, at det erede Udvalg burde tage det under Overvejelse. Naar der staar her i § 7, at for de i § 1 ommeldte Bände skal der altsaa være Fredning for de og de Fisk i de og de Maanedes, er det i alt Fald noget tvivlsomt, om ikke de Lodsejere, som have aabne Drængroster ud til disse Aløb, og netop tage Fiskene lige i det Øjeblik, de komme op for at lege, ogsaa ved disse Bestemmelser blive forhindrede deri. Ørrederne gaa som bekendt op ad Naen og forfølge de aabne Drængroster lige saa langt, de kunne komme, og der tage Beboerne dem med Hænderne eller med Grebe. Disse Drængroster staa nok i Forbindelse med Bændene, men høre dog næppe til de forenede Bände, og Følgen deraf vil blive, at de fiske Ørrederne uhindret. Man tvinger Folk til at lukke op, man generer Vandmøller og andre Bedrifter, som dog have økonomisk Betydning, og saa spadserer Fiskene lige op og bliver taget i de aabne, Grøfter for Enden af Naen, saa her kunde man maaste anvende Ordet: Viel Geschrei und wenig Wolle. Jeg vil dog i alt Fald bede det erede Udvalg om at tage det under Overvejelse, men det er naturligtvis et Punkt, der ikke er nær saa vigtigt som det andet Spørgsmaal med Hensyn til

de store Beføstninger, man kommer til at paalægge Industrien, og som dog vist nok maa staa i et Forhold til det Fiskeris Betydning, der overhovedet er Tale om.

**Svend Høgsbro:** Jeg er Udvalget meget taknemmelig for Vædringsforslagene under Nr. 2 om Aflysningen af Fiskerettigheder og under Nr. 16 om Indskrænkningen i Brug af Baad. Jeg bemærkede vel, at den højtærede Minister var noget betænkelig ved dette sidste Vædringsforslag, og jeg vil ogsaa af den Grund tillade mig at lægge et godt Ord ind for det. Naar man vil opnaa det, som Lovforslagets § 2 gaar ud paa, at opnaa, nemlig, at man ikke maa spærre et Vandløb for Fiskenes Udgang til de øvre Dele deraf, har det ganske sikkert sin store Betydning, at man ikke faar Lov til at trække Baad derigennem i dets fulde Bredde, og det er det, der naas ved Vædringsforlaget Nr. 16. Der er netop meddelt mig, at det paa visse Steder skal være Brug at trække Baad mod Baad over hele det paagældende Bænds Bredde. Jeg er ganske vist ikke jagtyndig paa dette Omraade, men jeg synes, det siger sig af sig selv, at man der ved opnaar netop det samme som ved en fuldstændig Spærring af Vandløbet, i alt Fald til Tider, altsaa netop det, som skulde hindres efter Lovforslagets § 2. Jeg tror derfor at denne Bestemmelse i Vædringsforslag Nr. 16 er et meget godt, ja nødvendigt, Supplement til § 2.

Maatte jeg med det samme udbede mig lidt nærmere Forklaring eller eventuelt henstille til nærmere Overvejelse, hvad der egentlig forstaaes ved det Udtryk i § 10, der i det paagældende Bænd fiskeriberettigede." Jeg tænker navnlig her paa et Aløb, der opstaar af flere Grene, saaledes er det jo Tilfældet med Stevens Na, og det vil sikkert ogsaa være Tilfældet med mange andre Naer. Det er vel klart, at man ikke kan begrænse dette Begreb til den Strækning, over hvilken de paagældende ønske, deres Regulativ skal gælde, saa at de kun behøvede at indvarsle dem, som vare Lodsejere eller fiskeriberettigede der, thi det er jo givet, at hvis man tænker sig et Regulativ truffet for den fælles Del af Vandløbet, altsaa f. Eks. for Munden af Naen, lad os sige en Fjerdingvej op, har dette ikke blot Betydning for dem, der ere fiskeriberettigede paa denne Strækning, men det vil vistnok altid have Betydning for alle, ogsaa i de øvrige Dele af det paagældende Vandløbs Grene. Paa den anden Side kan det dog næppe heller være Meningen, at man altid skulde indfalde alle de ved et saadant Vandløb i alle dets Forgreninger